

Izhaja vsakičetrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Neurankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena istu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1-50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznanila sprejema upravnništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Ninski ulici, na Josip Verdlijem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Splošna in enaka volilna pravica.

II.

Razlogi, s katerimi vtemeljujejo oboževalci ljudske volje in sploh nasprotniki krščanstvu splošno in enako volilno pravico, niso pravi. To je zaključek iz našega prvega članka. Ponavljamo: Ako je splošna in enaka volilna pravica opravičena, imeti mora vse druge razloge! Splošna in enaka volilna pravica se ne da zagovarjati s tega stališča!

Kako govore o splošni in enaki volilni pravici krščanske stranke?

Tako-le slove na pr. ta točka v programu krščanskega socijalnega delavstva v Avstriji: „Da se izvršijo vse navedene zahteve, dobiti moramo zakonodajstvo, ki je bo prešinjalno socijalno poznavanje in socijalno zavedanje dolžnosti. To je najvažnejši predpogoj! Da se doseže ta predpogoj, zahtevamo, dokler se ne uredi človeška družba po stanovskih zadrugah in dokler ne začne izvrševati svojih političnih pravic po zadrugah zastopnikov, za vse moške državljane, ki uživajo v polnem obsegu državljanske pravice, splošno, enako, tajno in direktno volilno pravico za vse zakonodajne zbornice in sicer od dopolnjenega 24. leta aktivno, od dopolnjenega 30. leta pa tudi pasivno volilno pravico.“

Tako program avstrijskega krščanskega delavstva. Iz njega je razvidno:

1. Da mu splošna in enaka volilna pravica ni cilj, ampak nekaj prehodnega: „dokler se ne uredi človeška družba po stanovskih zadrugah in dokler ne začne izvrševati svojih političnih pravic po stanovskih zastopnikih.“

2. Da smatra ureditev človeške družbe po stanovskih zadrugah in izvrševanje političnih pravic po stanovih kot podlago edino prave, razumne in naravne ureditve političnega življenja. Razume pa se samo o sebi, da morajo pri tem priti v poštev tudi drugi naravni momenti na pr. narodnost itd.

3. Da smatra splošno in enako volilno pravico kot pripravno pot in pre-

mišljeno taktiko, po kateri poderemo liberalno nenaravno, mehanično in krivično ureditev volilne pravice dovedši jo do vseh posledic, ki nujno izvirajo iz liberalizma ter pridemo čim prej do prave naravne in razumne rešitve tega vprašanja.

4. Da smatra izvajanje splošne in enake volilne pravice iz nedotakljivosti človeške volje in dosledno iz enakosti vseh ljudi kot sebi tuje omejujoč volilno pravico na moške državljane, ki uživajo v polnem obsegu državljanske pravice in na dopolnjeno 24. leto oziroma na dopolnjeno 30. leto*).

Zdi se nam, da je ta postavka v programu avstrijskega krščanskega delavstva vzeta iz programa delavskih društev v Nemčiji. Nimamo sicer pri rokah nobenega programa izvršne krščansko-socijalne organizacije v Nemčiji, a se nam zdi to verjetno, ker se nemški krščanski socijologi večinoma tako izražajo. Naj navedem le knjigo: „Soziale Frage und soziale Ordnung“, katero je spisal učeni Fr. Albert Maria Weiss O. Pr., ki se v Nemcih visoko ceni. Učeni krščanski socijolog, ki izpoveduje krščansko demokracijo, izraža se o tej zadevi približno tako-le: Po starem katoliškem in edino razumnem nauku niso posamezniki vsaki za se neposredni deli in edini udje celote, kakor so na pr. deli kake knjige posamezni listi, ki so vsi enaki, ampak posamezniki so združeni najprej med seboj v večja ali manjša samostojna občestva in šele ta so združena v organsko celoto, kakor so mnogovrstni udje združeni v eno telo. Po protestanskem nauku je vsak posameznik drugemu enak in čisto neposredno zvezan s celoto, vsak posameznik sam svoj gospod, vsak za se svoj stan (Freiherr und Standesherr) in neposreden podanik

* Ta program, ki se je sprejel na IV. splošnem avstrijskem delavskem shodu dne 29. in 30. junija 1901 na Dunaju, se je razložil svoj čas tudi na obnem zboru „Slov. kat. delavskega društva“ v Gorici. Objavili so ga razni slovenski listi v prevodu.

Kristusove države. Kratko: Po protestanskem nauku je vsako samooblasten individualist. V tem zmislu si je tudi Rousseau mislil začetek človeške družbe. Po naravi so mu bili vsi enaki. Da se ustanovi država, zvežejo se posamezniki svojevolično po pogodbi v občestvo. Vsak atom pomaga k ustanovitvi celote direktno in samostojno kot samooblasten individualist. Vsak posameznik ima do celote enako razmerje ko drugi, vsak posameznik občuje naravnost s celoto brez posredovanja kakega organskega stanu ali kake organske zveze. To misel Rousseau-ovo je razširil mej ljudstvo Sieyes z raznimi poslanicami. Milijon državljanov, pravi Sieyes v njih, je mnogo več ko tisoč udov enega stanu. Vsak posameznik je le eno število, celota pa je evola vseh teh enakih števil. Da je o k o bolj važno ko no het, da je kazalec, ki ima tri člene, več ko trije zobje, ni mogel Sieyes razumeti. Tega tudi ni hotela razumeti revolucija. Zato je vpeljala suffrage universal t. j. splošno, neomejeno, popolnoma enako volilno pravico kot edino pravi izraz vseobče enakosti. Od tod plebisciti, glasovanja in razsojevanja po večinah, kratko: Od tod vladanje po številkah, kot edini avtoritet, pred katero se klanja novi duh. Zato je razbila revolucija staro zgodovinsko provincijalno in stanovsko ustavo na Francoskem, je vrgla vse razvaline, 25 milijonov po številu, v en koš, je potegnila potem enako število števil iz njega in je napravila novo razdelitev v departements, okraje in občine. Da! Če so ljudje res vsi enaki, ni mogoče več govoriti o kaki avtoriteti, o kaki podrejenosti. Tu mora zavladati ljudska najvišja volja, tu mora zavladati splošna in enaka volilna pravica se vsami zlimi posledicami, tu mora zavladati glasovanje in razsojevanje po številkah, ki je tako kruto, ko absolutizem, ki je absolutizem v novi obliki. Liberalna šola je delo revolucije le nadaljevala, je povsod odpravila stanovsko naravno organizacijo, vpeljala mehanično razdelitev volilne pravice, proglasila svobodo in prosto

tekmovanje (konkurenco) meneč, da bo na ta način pobratila človeštvo. In res je je pobratila! To pobratimstvo je socijalizem.

Tako približno Fr. Albert M. Weiss v knjigi: Soziale Frage und soziale Ordnung**).

Citatelej naj si blagovoljno sam napravi prozorne zaključke iz tega razmotrivanja.

Dr. P.

Nekoliko odgovora slepicem ljudstva.

Odkar so zadnje deželnozbornske volitve prekrizale račune znanih hlepilcev in spekulantov, prinaša „Soča“ po vsakem zasedanju deželnega zbora dolge članke o delovanju naših deželnih poslancev in deželnih odbornikov. V teh dolgih klobasah poudarja, da so krivi vseh neuspehov „klerikalni poslanci“ in da bi bilo vse drugače, ko bi bilo 1900 voljenih 10 „naprednjakov“.

Neresnice te trditve ni treba nam dokazovati, ker jo dokazujeta sama dr. Tuma in A. Gabršček.

Prvi je govoril na shodu v Dolnji Vrtojbi pred deželnozbornskimi volitvami tako-le: „Politični položaj v deželi je označen po razmerju, ki vlada v deželnem zboru, to je, da je 10 poslancev slovenske narodnosti proti 11 poslancem laške narodnosti brez vsake veljave in moči in da Italijani v njej absolutno gospodarijo. Poslanci slovenske narodnosti so postavljeni na stran in ne smejo drugega zahtevati nego miloščino občinam in okrajem. Šele takrat, ko bi imeli 12 glasov v deželnem zboru, bi bilo mogoče skrbeti za povzdig gospodarstva v deželi.“

A. Gabršček pa je rekel na zaupnem shodu v Gorici 8. marca l. 1900 med drugim: „Slovencev nas je dve tre-

** L. 1904 I. del, str. 96, str. 537 in II. del, str. 654, str. 645, str. 1155 in na raznih drugih mestih.

LISTEK.

Dijakova oporoka.

Iz Podrage na Vipavskem.

Dne 8. januarja je minulo leto, odkar je v Podragi na svojem domu umrl Bogomir Emil Mašič, dijak V. realnega razreda v Gorici. Pokojnik je bil uzornega vedenja in v svojih študijah vseskozi odličnjak.

Ves vesel in srečen je prišel na božične počitnice. A že itak rahlega zdravja se je še nekoliko prehladil, in v kratkem času mu je bolezen končala mlado življenje. Že od svojih otroških let je bil posebno vnet častilec Marije, in upamo, da ga je ravno Marija poklicala v boljše, srečnejše življenje.

Po njega smrti je dobila žalostna mati sledečo pesem, katero je zložil, kakor trdi mati, ravno dan poprej, predno je obolel, in katero tu priobčujemo:

1.

Mrači se; noč mi skoraj svet zakrije,
Na veke trdne zamizé oči.
Naj bo! Naj beli dan jim več ne sije
Dovolj so gledale, kaj svet trpi;

Čas, da srce ubogo si počije,
Nemira vednega se oprosti.
Končan je trudapolni pot; pokoja
Željno je truplo, željna duša moja.

2.

A predno v kraj, kjer spijo bolečine
V kraj večnega miru nastopim pot;
Kjer up in strah, srca nepokoj mine,
Kjer hrepenenja ni, strasti in zmot:
Povzdignem še iz srca globočine
Glas tebi, mili moj slovenski rod!
Čuj pevca, ki umira oporoko —
V spomin v srce si vtisni jo globoko.

3.

Drevo v domačo vsadil sem dobrovo,
Ki ne rodi ga zemeljska pomlad;
Sladko ti diba blagi cvet vonjavo,
Telo in dušo ti oživlja sad;
Pod njim položi v senco vročo glavo,
Uteši bolečine njen ti hlad;
Jaz vsadil sem drevo ti v zemlji tvoji,
Ti hrani, brani ga, ti zvesto goji!

4.

Gorje narodu, ako slep zameta
Nebeske poezije blagi dar;
Za svetnim blagom vedno spehan leta,

Dejanje vodita mu prid in kvar;
Iz srca globočine pesem peta
Srca ne dviga, blaži mu nikdar!
Gorje Sloven ti, ako pevka Vila
Jokaje bi kedaj te zapustila!

5.

Ti mladi roč! Oči zaupajoče
V te vpirajo pogled poslednji svoj;
Če v tebe ni mi upati mogoče,
Kako bi mirno ločil duh se moj?
Ti boje doživiš duševne vroče —
Ko pride dan na mestu svojem stoj!
Za dom, svobodo bori se, resnico
Za bratroljubje gori in pravico!

6.

Nikdar te v boji slepa strast ne vodi,
Ne moti te, kaj dela ona stran
Orožje v svetem boji sveto bodi,
Srce naj čisto bo in čista dlan!
Ti druge milo, sebe ostro sodi:
Vzglede blagodušja bode naj Slovan!
Sovraštvu naj ti bode vedno tuje,
Brat brata naj nikdar ne zaničuje!

7.

Prikaže se na svetlem ti prestoli
Malik — zlata ti kaže blesk rekoč:

„Glej, to ti dam, poklekni ter me moli!“
Tedad kreposti svoje kaži moč!
Nikjer nikdar v krivico ne privoli,
Sovraži dela, ki rodi jih noč;
Pravice domovine svoje brani,
Njej v izkušnjavi vsaki zvest ostani.

8.

Ime slovensko tebi sveto bodi —
Ne srami ga, sramiti ga ne daj!
Da bode spoštovano med narodi,
Surovosti, podlosti ne poznaj;
Povsod naj plemenitost tebe vodi,
Ta pravega Slovence znači naj!
To prosi pevec te umirajoči,
To mu obljudi — rad potem se loči.

„Pevčeva oporoka“ bi bil primeren naslov tej pesmi. Pevce, dasi mlad in še zdrav, slutiti je moral, da mu že poteka čas življenja. In ta slutnja se je tudi vresničila.

Dne 16. t. m. je bila v podraški župni cerkvi slovesna obletnica po pokojniku. Odpel se je oficij in opravile tri sv. maše.

Blagi Mirko počivaj v miru!

tjini, a poslancev imamo v deželnem zboru le 10, dočim jih imajo Italijani 11. Torej so oni gospodarji, mi smo jim izročeni skoroda v milost in nemilost.

V enakem smislu je pisala pred volitvami tudi „Soča“. Tako n. pr. čita-mo nekje v „Soči“: „Italijani so edini krivi, da Slovenci ne moremo doseči ničesar, ker imajo v deželnem zboru večino in so prav odločno proti vsaki slovenski zahtevi.“

Tako so možakarji govorili in pisali pred deželnozbornimi volitvami in vsak poznavalec naših razmer jim mora pritruditi, da so govorili resnico.

Prislo so nove deželnozborne volitve, ki pa niso razmerja med slovenskimi in laškimi glasovi v deželnem zboru in odboru prav nič premenile, kajti v deželnem zboru je tudi zdaj 10 Slovencev in 11 Lahov, v deželnem odboru pa sta 2 Slovencev in 3 Lahi. Vzrok sedanjih slovenskih neuspehov je torej prav tisti, kateri sta navajala dr. Tuma in A. Gabršček pred volitvami, namreč laška večina v deželnem zboru in odboru.

Tega vzroka pa „Soča“ zdaj ne priznava več. Odkar je pri zadnjih volitvah pogorela s svojimi kandidati, ne piše več, da so edini Lahi vzrok, da ničesar ne dosežemo; tudi Tamovih in Gabrščekovih besedi se noče več spominjati, da so Lahi v deželnem zboru absolutni gospodarji. Zdaj trdi „Soča“ brez vsakega znaka sramežljivosti, da so „klerikalni“ poslanci krivi vseh neuspehov, zdaj slepi svoje čitatelje s trditvijo, da bi bilo vse drugače, ko bi bilo pri zadnjih volitvah voljenih 10 „naprednjakov“.

Če ni to beganje ljudstva in goli hambur, kaj pa je?

Naša pozicija v deželni hiši se brez dvojbe zboljša le tedaj, ko si priborimo večino v deželnem zboru. V sedanjih razmerah je edini lek za laško objestnost obstrukcija, ali pa abstinenca. Prvo je dr. Tumi priporočal že pred leti župnik J. A. Tuma mu je odgovoril, da on ni za obstrukcijo, ker bi mu deželni glavar vzel besedo že po jednostavnem opominjanju. Ostane torej le še abstinenca. Ta pa se dá konsekventno izvesti, ako ni med slovenskimi poslanci nestalnih petelinov à la dr. Tuma, ki je l. 1897 abstinenco predlagal in vprizori, a kmalu zopet v deželni zbor šilil, čeprav niso bili slovenski poslanci še ničesar dosegli. Zato pa se popolnoma strinjamo s „Sočo“, ki že zdaj pozivlja volilce, naj pri prihodnjih volitvah volé celo desetorico poslancev, ki bo enega duha, enega srca, in ki bo znala nam izbojevati zmago nad laško oholostjo.

Skroz „Sočine“ članke se vije kot rdeča nit tudi nesramno obrekovanje, da so „klerikalni“ poslanci le osebni koristolovci, pri katerih so stopili v ospredje le osebni interesi in svitile kronice.

Ker se je to obrekovanje že tolikokrat ponavljalo, hočemo tudi to historijo o „svitilih kronicah“ nekoliko razjasniti.

Dokler je upala „Soča“, da spravi svoje pristaše v deželni odbor, je priporočala povišanje plače deželnih odbornikov in med drugim pisala, da niso deželni odborniki nikjer tako slabo plačani kakor na Goriškem. Zahtevala je tudi zboljšanje plač deželnih uradnikov. Plače so se res zvišale in tudi Tuma je glasoval za dotični predlog. Mesti slov. deželni odbornikov sta si bila dva aspiranta že davno pred volitvami med seboj razdelila. Eden teh je prišel že pred mnogimi leti k nam s Kranjskega, drugega pa sta pred volitvami povabila na Goričko dr. Tuma in A. Gabršček ter mu med drugim obljubila tudi deželno odborništvu. Bilo je torej vse lepo urejeno, plače so bile povišane, odborništvu od-dana. Manjkala je še neka malenkost, namreč zmaga pri deželnozbornih volitvah. A sreča ni bila mila „Sočinim“ priporočencem in po večini so zmagali kandidati društva „Sloge“. Ta izid deželni volitev je prekrizal „Soči“ vse lepe načrte in v deželni odbor ni prišel niti dr. Tuma, o katerem je „Soča“ pred volitvami prerokovala, da bo še deželni odbornik, ko ne bo o njegovih nasprot-nikih več sledu.

Naravna posledica dežel. volitev je bila ta, da so bili voljeni v deželni odbor možje, katere je določila večina slovenskih poslancev. Da imajo prav ti odborniki plače, katere je deželni zbor z enoglasnim sklepom določil, ni morda

vsem prav, a reč se za zdaj ne dá pr-narediti. Treba je malce potrpljenja.

Iz te kratke historije o „svitilih kronicah“ se razvidi, da izvira vse „Sočino“ kvasanje o „klerikalnih prodancih“, „osebnih koristolovcih“, „možeh svitlih kronic“ itd. iz голе zavisti ljudi, katerim se še vedno silne čede po zgubljenih „svitlih kronicah“

Razumnikom dovolj!

Politični pregled.

Državni zbor. — V torek se je sešel torej državni zbor k novemu zasedanju. Poslanci bili so v prvi seji dobro zastopani. Ministri pa so bili vsi navzoči. Najprej se je zbornični predsednik v toplih besedah spominjal umrlih poslancev Evgena Abahamovića in Šehnaia. Potem pa je začel govoriti ministerski predsednik baron Gautsch.

V začetku je zavrnil Tisza izrek, da se mora težišče monarhije prenesti na Ogrsko, poudarjajo, da se mora med obema polovicama države ohraniti ravnovesje. Gautsch je dalje priznal, da je češkonemško razmerje najtežji problem Cislitvanske. Izrekel je željo, da se poskusi z novimi spravnimi konferencami rešiti ta problem ter zagotavljal, da bo vlada napram vsem narodom nepristranska in da bo varovala njih opravičene interese. Za slučaj, da bi pravne konference ne imele uspeha, si pridržuje vlada svobodo skleniti, kar se ji zdi potrebno. Ta pasus je na namške stranke napravil neugoden vtis. Gautsch je končno obljubil vestno in objektivno upravo in zmerno vporabo vladnih pravic ter potem raz-pravljal o nalogah parlamenta. Češki socijalec Choc je predlagal, naj se o vladni izjavi otvori debata. Ta predlog je bil odklonjen, na kar je bila seja zaključena.

Vatikan in Francija. — Iz Rima javljajo, da je sv. stolica dala francoskim škofom natančna navodila v zmišlu, da bi vse svoje delovanje obračali v to, da se zboljšajo oficijelni odnošaji med vati-kanom in francosko republiko.

Krvavi dogodki v Petrogradu.

V Petrogradu prišlo je v nedeljo do žalostnih dogodkov. Štrajkujoči delavci, pod vodstvom ruskega svečenika Gapon, hoteli so po silii priti do carja ter mu izročiti neko spomenico, v kateri pa niso bile navedene le njih delavske težnje, ampak tudi druge politične zahteve, s katerimi bi se delavci v tem trenutku pravzaprav ne imeli nič baviti, ako bi se jih ne hoteli zakleti sovražniki Rusije posluževati kot orodje v dosego svojih grdih namenov. Ker je pa hotela oblast te proti Rusiji naperjene demonstracije na vsak način preprečiti in je v ta namen nastopilo tudi vojaštvo, prišlo je med stavkujočimi, katerih je bilo več tisoč, in med vojaki do hudih spopadov. Ker se niso hoteli stavkujoči delavci z lepa umakniti in so napadli vojaštvo ter začeli celo z revolverji streljati na vojske, streljali so tudi vojaki ter mnogo njih ubili in ranili. Po uradnih poročilih bilo je ubitih 333 in mnogo več ranjenih. Poročila, katera prinašajo Rusom sovražni in posebno pa židovski listi, kakor tržaški „Piccolo“, o teh iz-gredih, so strašno pretirana in se glasijo tako, kakor da bi se že cela Rusija nahajala v revoluciji. Res je pa le to, da so se skrivni tuji agentje mnogo trudili, da bi spravili Rusijo, ki bije zdaj težaven boj na Skrajnem Vztoku, v velike zadreg-in da so v resnici tudi našantali nekuj ljudi, kakor so to ravno stavkujoči delavci, da so šli ti v boj za skrite lopove in da so se morali z razbitimi glavami umakniti zopet iz boja, ki je zahteval toliko človeških žrtev in največ nedolžnih, ker zapeljanih. Kakor se poroča iz Petrograda, ni prišlo zadnje dni do večih spopadov in je tam še precej mirno. Delavci pa, ki nimajo s čim živeti, vračajo se polagoma zopet k delu. Da je bilo v Petrogradu v nedeljo razbitih mnogo šip na oknih in da so besneči ljudje napadli mnogo hiš in trgovin ter odnesli iz raznih prodajalnic mnogo blaga, to se razume samo ob sebi.

Noč od nedelje na ponedeljek je prešla razmerno mirno. Ker je v nedeljo policija zvedela, da so bili delavci v nekaterih mestnih delih sklenili, v skupinah po 30 mož napasti hiše, je mestni načelnik odredil, da so hišni oskrbniki in redarji ostali po noči na svojih mestih. Od ponedeljka zjutraj hodijo delavci v skupinah po mestu. Gibanje delavcev se

poglavitno razteza na oddaljene mestne dele. Na ulicah patroljira vojaštvo.

V nedeljo zvečer okolo 11. ure so delavci razbili okna na hišah, nahajajočih se od Černikovega do Aničkovega mosta in na palači velikega kneza Sergija. Tudi na Nevskem prospektu so bila razbita okna na mnogih hišah.

V torek opoldne je prišel v Moskvi štrajk v tiskarnah. Štrajkujoči delavci tovarn za usnje se vedejo mirno. Na ukaz redarstva je bilo iz prodajalnic orožja odstranjeno orožje. Največ teh poslednjih prodajalnic je zaprto.

V torek opoldne je znašalo število štrajkujočih 10.000.

Opoldne je prišel oddelek tovarniških delavcev pred tovarno Hopper, da bi tam izsilili, da se preneha z delom. Ker niso delavcev pustili v tovarno, so isti s silo udrli v tovarno ter izsilili ustavitel delu.

Razpoloženje v delavskih krogih je bilo zjutraj razburjeno, zvečer je bilo pa mirneje. Neka večja tiskarna, ki tiska štiri časnike, se nadeja, da se z delavci spoznamo ter da bo potem takoj zamogla pričeti z delom. Pekl, kočijaži in posli so mirni.

Uradno se poroča: V ponedeljek ni bilo nobenega spopada med delavci in vojaki. Kjer so se prikazali vojaki, so se množice razkropile. Po dnevu se je skušalo napasti trgovski dvor, a napad je bil odbit. Zvečer so se pridružili štrajku tudi delavci električnih tovarn. Vsled tega so nekateri porabili zvečer temo ter so v raznih ulicah razbili na prodajalnicah šipe, a mir je bil hitro vzpostavljen. Dne 23. t. m. ni bil nihče ubit oziroma ranjen.

Rusko-japonska vojska.

„Agence Havas“ poroča iz Majunge: Admiral Roždestvenski je v nekem pogovoru izjavil, da mu ni znano, da se nahajajo japonske vojne ladje v bližini. Na vožnji ob vztočni obali otoka Madagaskarja je sam opazil štiri ladje, ki jih je imel za japonske ladje. Vendar ne meni, da bi bil admiral Togo zakrivil pogrško ter se tako daleč od svoje operacijske baze odstranil, da bi napadel rusko brodogje. Admiral Roždestvenski pričakuje v kratkem prihod divizije Petrovskega. — Rusko brodogje, ki je na odprtem morju usidrano pri otoku Nossi-Bé, ima 45 ladij. Ladje spremlja mnogo nemških ladij s premogom. Vročina je zelo velika, pet mornarjev je umrlo za solnčarico. Že štiri dni dežuje močno ter razsaja ob enem precej močan vihar. Zdravstveno stanje častnikov in moštva je izvrstno.

Admiral Kamimura je zapustil v torek Sinbasi ter se je zopet podal k Itoji. Govori se zopet, da je vladivostojko brodogje dovršilo svoje popravke ter da zamore vsak čas odpluti. Brodogje se na vsak način pripravlja na drugo dobo vojne. Na Japonsko je iz Port Arturja dospelo dosedaj 300 ruskih častnikov in 17.511 vojakov.

Dopisi.

Iz Mirna. — (Mirenke novice) — No, mraz je pri nas, kakor povsod. Mnogo je ljudi bolnih, influenza spravlja več ljudi v posteljo. Pa kaj pravi o taki bolezni! Saj sama na sebi ni posebno huda. Par čašic čaja, pa se prežene. Če pa čaj ne zadostuje za se spoliti, so tudi drugi leki dobri, n. pr. plesi so tudi dobri, da se ljudje spotè. Sestavil se je namreč „plesni odsek“, obstoječ iz jednega krčmarja in nekega drugega balarina, in ples je bil na špini v soboto zvečer. Plesalo se je prav komod: pet parov, to menda ni posebna gnječa. Ker pa so bili vabljeni tako zabiti, da so se udeležili omenjenega sobotnega plesnega venčka v tako pičlem številu, je dalo slavno županstvo dovoljenje kar čez noč, da se je še v nedeljo javno plesalo. Pa zopet skromna udeležba. Tako torej: v osminci najsvetejšega imena kar dva plesa. Sramota!

Lansko leto se je menda plesalo v Mirnu trinajstkrat javno, enkrat celo brez dovoljenja; letos se upa, da tudi ne z-ostanemo; velikononočni ponedeljek bodo skušali, kakor se sliši, socijalisti počastiti s plesom. Pravijo, da morajo uže sedaj delati potrebne korake za oni ples. Vpraša se pa, komu koristijo plesi, po-

sebno javni? Plesalcem gotovo ne! Pač pa prinašajo vsaj navidezni dobiček krčmarjem. Nočemo razkladati na dolgo in široko slabe strani javnih plesov, ker jih vsakdo lahko sam spozna. Hočemo pa starokopitnemu starešinstvu povedati na uho, da je izvoljeno za to, da skrbi za splošni blagor svojih volilcev in nevolilcev, ne pa za blagor par krčmarjev. Piškavi so izgovori, češ: tudi fantje morajo imeti svoje veselje. Piškav je izgovor, da se je plesalo in se bo plesalo. Mladini se priskrbi lahko poštenejšo zabavo in razvedrilo. Le vprašajte stariše vročih plesalcev, oni vam bodo že povedali, kako jih javni plesi oškodujejo. To smo hoteli povedati za sedaj. Ako ne bo zadostovalo, uberemo pa močnejšo struno...

Mnogo je še novic, pa niso še vse zrele; upa se pa, da bodo v kratkem. Za danes povemo še to-le:

„Katoliško delavsko društvo v Mirnu“ bo imelo v nedeljo svoj letni občni zbor. Vabijo se vsi udje in somišljeniki, ker gradiva bo mnogo. Treba je, da društvo svoje delovanje razširi na strokovno in gospodarsko polje, in kar je posebno potrebno, da pomaga do izobrazba tudi drugemu spolu. Torej na delo!

Iz Hribov. — Protesti proti novemu občinskemu redu se vrstijo. Ne ve se pa, koliko vspeha bodo imeli. Gotovo bi bilo najbolje, da bi šla k c. kr. namestniku deputacija županov, ki bi osebno pojasnila, zakaj občine protestujejo proti novemu občinskemu redu. Radi tega svetujemo vsem županom tolminskega okraja, da bi se sešli k posvetovanju na prikladnem mestu — mogoče pri Sv. Luciji — in si izbrali izmed sebe nekaj mož, ki bi izvršili to nalogo. Zastopniki občin, premislite ta nasvet, in ako se vam zdi umesten, storite potrebne korake v izvršitev, dokler je še čas.

Opomba uredništva: Po našem mnenju je ta nasvet popolnoma umesten, in bi bilo v resnici tudi želeti, da ga županstva resno upoštevajo, ker v tako važnih zadevah je bolje, da se raje več stori nego manj.

Iz Tolmina. — Iz listov smo posneli vest, da pride v naš kraj tudi četa vojakov. Z veseljem pozdravljamo to novice, ker to kaže, da bo Tolmin napredoval in rasel. Imeli bomo potem vsaj eno stalno mesnico, katere smo že več časa pogrešali, in naši pridelki bodo tudi znanaprej lahko doma prodani. Na sploh se nam obeta lepa prihodnost. Tudi našo šolo mislijo menda počasi preustroiti v meščansko, in vадnica mora tudi poprej ali posej priti v Tolmin. Ker postopa goriško kmetijsko društvo tako brezobzirno in žaljivo z nami Slovenci, bi bilo gotovo tudi umestno in prav, da bi mi Hribovci imeli svoje kmetijsko društvo se sedežem v Tolminu, kjer so že sad-jerejnice in kjer je tudi podnebje prikladno, da se lahko drevesca poprimejo tudi po bolj goratih krajih. Oni, ki imajo kako besedo pri tem, naj se pobrigajo, hvaležni jim bomo! Kar zadeva vprašanje o novem občinskem redu, nas Tolmince to ne briga (? Ur.), posebno glede nas, ker naš župan pr. velikem obsegu županije mora že tako imeti dobrega župvečega tajnika, a glede malih občin se moramo pravično strinjati z njihovimi ugovori proti novim bremenom v podobi novih tajnikov!

Šebrelje. — Tudi naše starešinstvo je sklenilo v seji dne 15. t. m. soglasno protest proti novemu občinskemu redu in posebno proti točkam, zadevajočim občinske tajnike. Naša občina ni velika, a potrebna kot samostojna. Plačujemo v vsem okrog 1000 gl. izravnega davka, a 1000 gl. naj bi plačevali za tajnika!? Komu naj gre to v glavo, nam ne? Toda novi občinski red nam bi ponudil novo pot. Združili bi se lahko s cerkljansko občino in potem bi nas tajnik manj koštal! A mi bi seveda le z značnimi baloni sfrčali dan za dnem v Cerklno, da bi tam prosili „njega gnado“ gosp. tajnika, naj nam hitro napiše živinski list za kravo, ki primuka zadaj šele v ekstracugu, ker bi balon lahko preobrnila. Če pa „njih gnado“ ne bo dobre volje, nas lahko zapodi in nam da namestu živinskega posa — „laufpos“! Kmet seveda plačaj, pa molči! Če plačujemo že davke za vse mogoče reči, dajte in pustite nam vsaj pravico, da sklepamo in skrbimo za našo občino sami!

Z gorske planote. — Lahko bi si kdo mislil, da smo tukaj na planoti ra-dovoljno sprejeli novi občinski red (ne red, to je brutalen napad na občinsko

autonomijo), a temu ni tako. Vsi trezno misleči in oni, ki imajo še količkaj smisla o ljudskem blagostanju, bili so skrajno presenečeni in lahko trdim, da se še ni sklenila postava, ki bi bila tako vznemirila ljudi našo gorsko planoto. Vkljub temu se vendar naše povsem „miroljubno“ zastopstvo ni ganilo. Kolikor je pisec teh vrstic znano, ni menda s cele gorske planote nikdo protestiral proti novemu občinskemu redu razen Pečin. Le zastopniki kat. občine Počine so odpisali protest. Žalostno pa resnično, da je nekaterim celo dobro došel novi občinski red. Oni, ki se vedno in povsod nazivljejo, da so za svobodo in naprednik in ki hočejo z novodobnim „napredkom“ (s pomočjo breznakažnejšev!) slovensko ljudstvo osrečiti in mili naš narod rešiti — pogina, oni se drznejo novi občinski red zagovarjati, in kar je še podležje, celo krivdo zvrčati na veleč. g. dr. Gregoričiča in tovariše!

Ti pa, milo slovensko ljudstvo, vzdrami se, zavedi se! Zdaj vidiš te lažnike, te hinavce, ki ti ob volitvah pravijo, da duhovniki so lažniki, fanatiki, ki delajo le za svoj žep, in oni, ki držijo ž njimi, s kat. narodno stranko, da so tepci, nevedneži itd.; nasprotno pa da so oni, edino oni, ki držijo s kmetom, katerega hočejo osrečiti. — Kje da imaš, dragi slovenski oratar, iskati pravih prijateljev, ti je jasni dokaz najnovejši dogodek v deželnem zboru, postava radi občinskega reda, katero je zagovarjal voditelj „napredka-liberalizma“ na Gorškem. Iz tega in iz zadnjih števil „Primorskega lista“ lahko spoznate, dragi rojaki, kake sadove vam donša „liberalizem“ in „napredok“, in kako novotno darilo nam je naklonil.

Pri Sv. Luciji na Mostu. — Kdo, ki je bil kdaj le par ur pri Sv. Luciji, ni poznal starega „Tonina“ (Antona Vuga), prijaznega, zgovornega starčka srebrnobelih gostih las? Siva starost ga je bila vpognila in sključila, a nekaj je bil mladenič in mož raven ko sveča in tako močan, da mu ni bilo daleč okoli para. Tiste roke s tistimi prsti je menda dobil v dar od samega Herkula ali Hefajsta. Gorjé pijancu, ki se je v njegovi gostilni nesposobno obnašal. Zgrabil ga je in stresel, da so mu strahú zobje zašklepetali in postavil pred vrata ko snop slame. — Rojen je bil naš Tonin 15. maja 1815 v Šempetru na Beneškem, hodil je šolo v Čedadu in Vidmu, bil je sošolec rajnemu jezuitu Patru Bankiču, bližnji sorodnik jezuitu Patru Vuda. Osemnajstletni mladenič je prišel v Sv. Lucijo, prevzel tu veliko premoženje z gostilno in trgovino, bil večkrat starejšina in podžupan, kum pri krstu in birmi nešteto-krat. Poleg svoje beneške slovenščine je govoril laški in furlanski, znal tudi nekaj latinskih psalmov na pamet. Če je kdaj v sili spregovoril par nemških besed, je navadno dostavil: Ich bin ein grosser Deutscher. Zadnji čas je vidne pešal na telesu in spominu. Previden s sv. sakramenti odpravljaj se je v večnost. Pa kako odpravljaj? Culo je vezal in palico izbiral zadosti močno, da ponese na njej breme. O ti nesrečna cula culasta, koliko si mu dala opraviti! Na predvečer smrti je govoril s svojimi domačini po furlansko. Mej drugim je večkrat ponovil: Io soi content, io soi contentissim; spero, che seso anchia vualtris contents. Večer 21. jan. je bil zadnji v njegovem življenju. Domača duhovnika sta bila pri njem, dokler ni v pravem pomenu besede zaspal temu svetu in upamo, da v Gospodu zaspal. 23. jan. so ga pospremili 4 duhovniki, sosede, znanci in prijatelji na hribeček sv. Mavra k začasnemu počitku. — Tisto culo na palici pa naj zdaj kdo drugi zadene in potpežljivo nosi!

Novice.

Umrli je v svoji lastni hiši v ulici Orzoni mons. Alojzij Pavissich, apostolski protonotarij ter odlikovan z redom železne krone. Pokojnik je bil svojedčasno deželni šolski nadzornik. Rodil se je v Makarski v Dalmaciji dne 21. junija 1823. Rodom bil je sicer Hrvat, a po mišljenju je bil Italijan. Pogreb vršil se je v pond. Pokojnikovo truplo prepegljali so v Makarsko.

Umrli je v Dolenji tamošnji kurat preč. gosp. Alojzij Cleri. Pokopali so ga v soboto popoldne na tukajšnjem pokopališču.

Imenovanje. — Vinorejski komisar g. Alojzij Strekelj je imenovan za vinorejskega pristava za Dalmacijo.

Za „Slovensko sirotišče“: P. n. gg. dr. Andrej Pavlica 10 K, A. M. 6 v, Vincencij Kožuh v Oseku 1 K, Josip Pavlin 1 K, Josip Fon, kaplan v Volčah 4 K, Andrej Mavrič na Kolekah 1 K, „Slovenska Beseda“ dne 18. t. m. 1 K, in dne 24. t. m. 1 K.

P. n. g. Leske je nabrala v Gorici še 100 K; v Grgarju do zdaj 91 K 64 v. Izrekamo prav iskreno zahvalo dobremu ljudstvu v Grgarju in častitemu dušnemu pastirju g. Josipu Godničju, za vse usluge. Bog vsem stotero povrni!

Za „Alojzijevišče“: Visokor. g. Al. Riboli, c. kr. vojne mornarice kapitan, daruje v spomin r. preč. g. dr. Al. vit. Pavišiča 50 K; preč. g. Jur. Peternel 10 K; preč. g. J. Ivančič 5 K.

Bog plati!

Dar. — Uprava „Prim. Lista“ je prejela za „Šolski Dom“ 1 K, katero je darovala družba „Slovenska Beseda“; za „Alojzijevišče“ pa 50 vin., katere je daroval Marvin Ivan v Hudajžni.

Za pogorelee v Čepovanu je do 22. t. m. došlo: Prof. Franc Znidarčič v Gorici 10 K; prof. Josip Ivančič v Gorici 10 K; vikarijski urad na Ponikvah 20 K; vikarijski urad v Gradnem zopet 22 K; župni urad na Bukovem 10 K; Kristijan Stopar, šumar v Palju 5 K; župni urad v Barkovljah 13 K; Leopold Štubelj, vikar v Velikemžolu 5 K; vikarijal Zapotok 5 K; župni urad pri Sv. Ivanu v Trstu 15 K; kaplanijski urad v Škocjanu 9 K 70 v; Peter Božič, župnik v Ravnah 10 K.

Vsem dobrotnikom ključemo: Bog povrni!

A. Podgornik, župan.

J. Rejec, župnik.

„L' Eco del Litorale“, glasilo neke klike v Gorici, piše dne 24. januarja t. l.: „Legg Nazionale“. To velezaslužno društvo, ki je porok naše kulture, je imelo v nedeljo redni občni zbor v Trstu v gledališču Filodramatico. V sredo dne 1. febr. pa bo velika maskerada s plesom v prid „Legi“. Ta maskerada s plesom je zelo veličasten praznik, da, najbolj veličasten tržaškega Carnevala. Tržaška duša ne govori nikdar tako jasno in odločno o neomajeni zvestobi do italijanskega jezika, ko ravno 1. februarja.“ To Slovencem v pomislek!

Rok za vlaganje napovedi o osebni dohodnini poteče koncem tekočega meseca. O tem se obveščajo kontrabenti, ki so podvrženi osebemu davku, da se izognejo posledicam v §§ 205. in 250. postave z dne 25. oktobra 1896 (drž. zak. št. 22).

Zdravstveno stanje v Gorici je še vedno neugodno. Bolnišnice so polne bolnikov, v prejšnjem tednu je umrlo 26 oseb.

Nepoznana bolnica. — V cerkvi sv. Ignacija v Gorici so našli v nedeljo okolo poludne v nezavesti neko 55-60 let staro ženo, katero so prenesli v bolnišnico, kjer leži močno bolana na vnetju možgan. Kdo bi bila ta žena, ni znano.

Samomor. — V Dolenji Vrtojbi našli so v sredo zjutraj na kašči svojega stanovanja obesnega 44 letnega Blaža Mermolja. Pokojnik je bil udovec. Žena umrla mu je namreč pred petimi meseci na porodu ter mu pustila 4 nedorasle otroke, od katerih je imela Veronika 11 let, Jušt 8 let, France 4 leta in zadnji otrok pol leta. Po smrti žene bil je Mermolja jako pobit in ta pobitost bila je, kakor pravijo ljudje, tudi kriva, da si je nesrečnež na zgoraj omenjeni način vzel življenje.

Proti novemu občinskemu redu so protestirala starešinstva in sicer v Solkanu, v Št. Petru, v Logu, na Srpenici, v Volčah, v Prvačini, v Rihembergu in v Škrbini.

Županstvo v Čepovanu je poslalo dne 15. t. m. namestništvu protest proti novemu občinskemu redu.

Iz Dornberga nam pišejo: Naše starešinstvo je imelo zopet sejo. Ta čas je Križman molčal ter sprejet je bil protest proti občinskemu redu soglasno. Zdaj pa ostane še vprašanje, kedaj odpošljeta, ali pa sta že odposlala Križman-Berce ta protest na merodajno mesto! Starešinstvo, pazi!

Naše zavarovalno društvo za govejo živino je dobilo nov odbor. Križman je odstopil. Čudno je pa to, da je prišel in bil zapisan med odbornike baje neki „liberalec“, katerega večina ni volila, kar seveda ni postavno. Novemu od-

boru priporočamo vestno in nepristransko vodstvo tega za kmeta toli važnega in koristnega društva.

Čuden dogodek. — Pred dnevi ponoči stal je na straži pred vhomom v gorški grad vojak 16. stotnije tukajšnjega pešpolka Josip Perce. Bilo je okoli polnoči, ko je korakal vojak pred vratni gor in dol. In tu dozdevalo se mu je, da se mu približuje neki mož v rdeči obleki ves obdan od plamena. To dozdevanje pa je postalo tako živo, da je začel vojak vpiti: Stoj, kdo je tam? — in da je tudi pozvonil z zvoncec ter s tem poklical k sebi poveljnika straže. V tem hipu pa je izginila prikazen ter se izgubila za zid. Ko je prišel k Percetu poveljnik straže, mu je ta povedal, kar je videl. Gledala sta potem s poveljnikom proti oni strani, proti kateri je izginil rdeči mož v plamenu, a zapazila ništa ničesar. Poveljnik je vprašal Perceta, ako ga je strah, da ga v tem slučaju nadomesti z drugim vojacom. Perce je to zanikal ter dostavil, da hoče ostati na mestu, zagotavlja poveljnika, da gotovo ubije rdečo pošast, ako se mu še jedenkrat prikaže. Desotnik, ki je bil poveljnik straže, je odšel, in Perce korakal je zopet na straži gor in dol. Še ni potekel četrt ure, ko se zopet prikaže rdeči mož, ki se je sedaj nekako preteč bližal Percetu. Perce nastavi puško, pomeri in vstrelil dvakrat proti prikazni, ki pa ni bila zadeta in se tudi ni hotela umakniti, ampak je nasprotno še bolj preteč se bližala vojaku. V smrtnem strahu zgrudi se sedaj Perce na tla. Ko je zaslišal poveljnik straže streljanje, priteknel je seveda koj na lice mesta, in tu našel je vojaka ležečega na tleh v nezavesti. Puška ležala je na desni strani, čako pa na levi. Zastonj so iskali onega, ki se bi bil bližal straži. Nesrečnega Perceta prenesli so potem v grad, in na stražo postavili so drugega moža. Perce gledal je celo noč potem z izbuljenimi očmi preplašeno pred se, kakor da bi vedno videl pred seboj nekaj strašnega, kar se noče oddaljiti. Zjutraj prenesli so ga v bolnišnico v jako nevarnem stanju.

Stara žalostna pesem. — V Renčah padla je v ogenj 16 mesečna deklica Ana Mozetič, katero je mati za nekaj časa pustila pri ognju z dvema bratcema, od katerih ima jeden 4, drugi pa 6 let. Ko je deklica padla v ogenj, privabilo je sicer vpitje bratcev sosede, ki so koj pritekli ter pobrali deklico iz ognja, a revica bila je tako opečena, da je že kmalu potem umrla.

Iz Ajdovščine nam pišejo: Vsed silno velike burje, katera je razsajala pretečeni teden po vipavski dolini, pripetil se je naslednji dogodek: V četrtek zvečer, dne 19. t. m., vozil je voznik g. Defranceschi-ja iz Šturij razno trgovinsko blago iz Gorice proti Ajdovščini. Ko pripelje do ajdovskega pokopališča, prevrne mu silna burja nabasan voz blaga. Hlapec je moral spreči in počakati gospodarja ter druge delavce na po-

moč. — Dne 10. t. m. je umrla v Ajdovščini mlada žena, Marija Žigon roj. Slokar, v 26. letu svoje dobe po zelo kratki a mučni holecni. Bila je vzgledna, pobožna žena. Bodi ji lahka zemlja. Pokojne stara mati je v 97. letu, pa je popolnoma zdrava in opravlja še kuhinjska opravila. V svojem življenju ni še niti pokusila zdravil.

Loterijske številke.

21. januarja.

Trst 34 5 58 7 29
Linc 8 37 6 86 3

Ponos vaše gospodinjje je dobra kava.

Kathreinjeva
Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrešati več v nobenem gospodinjstvu, kadar se pravi kava pijača.

Zaštevajte le izvira kave z imenom KATHREIN.

Naznanilo.

„Šebreljska štedilna posojilnica“
v Šebreljah

bode imela

v nedeljo dne 5. februarja 1905

svoj redni občni zbor

ob 2. uri pop. v uradni sobi

s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem obč. zboru;
2. Poročilo načelstva;
3. Potrjenje računa za l. 1904;
4. Volitev načelstva;
5. Volitev nadzorstva;
6. Poročilo o neprimernem inventarju;
7. Poročilo o rezervnem zalogu.

K občini udeležbi vabi za načelstvo:

Rejec Anton, tajnik.
Rjavic Janez, načelnik.

Zahvala.

Za vse izkazano srčno sočutje ob boleznih in prerani smrti našega iskreno ljubljenelega nepozabnega soproga oziroma očeta, gospoda

PEZRA SKRZ

trgovca in krčmarja

kakor tudi za mnogoštevilno spremstvo k poslednjemu počitku, izrekamo s tem iskreno zahvalo sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem.

PRI SV. LUCIJI OB SOČI, 18. jan. 1905.

Žalujoča družina Skrt.

Delavnica cerkvenih posod
in cerkvenega orodja

Fr. Leban,

Gorica,
Magistratna ulica šte. 8.

Priporoča preč. duhovščini svojo delavnico cerkvenega orodja in cerkvenih posod, svečnikov itd., vsakovrstnih kovin v vsakem slogu po najnižjih cenah. Popravlja in prenavlja stare reči.
Blago se razpošilja franco.

Saunig & Dekleva

Velika tovarniška zaloga šivalnih strojev kakor za šivilje, krojače, čevljarje, in tudi za umetno vezanje (rekamiranje). V zalogi se tudi nahajajo angleška dvookolna „Helical Premier“ in slamoerani stroji, samokresi in razne puške, lastna meh. popravilnica. Glavno zastopstvo za Primorsko: Centrifug „Westfalia“.

ulica Municipio št. 1,
Gorica.

Anton Potatzky

v Gorici, na sredi Raštela hiš. št. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovališče nürnberskega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine
za pisarne, kadičice in popotnike.

Najboljše švanke in šivalne stroje.

Potrebščine
za krojače in čevljarje.

Svetinjice, rožni venci mašne knjižice.

Hišna obnava za vse letne čase.

Posebnost:
semena za zelenjave, trave in detelje.

Majbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi.

A. Krušič

trgovec in kroj. mojster
Gorica, Gins. Verdi 33

naznanja sl. občinstvu, da je dobil ravnokar *sveže angleško in avstrijsko blago, kakor tudi svežih isgotoljenih oblek in površnikov* raznih vrst v veliki izbiri za bližajočo jesensko in zimsko sezono. — Priporoča se sl. občinstvu v mestu in na deželi, posebno č. duhovščini. — Izdelek lastnega blaga jamčim.

And. Fajt,

pekovski mojster, Gorica,
tekallšče Fr. Josipa št. 2 (lastna hiša), in podružnica št. 20.

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinjšega, kakor za nove maše in godove, kolače za birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po smerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

Naznanilo

Naznanjam slavnemu občinstvu, da se preselim prihodni mesec v lastne prostore in sicer v ulico

Raštelj š. 32

tik lekarne Pontoni

Se toplo priporočam za obilna naročila

PETER COTIČ

čeljar, Gosposka ulica št. 14.

Dr Marij Pascoletto

c. kr. notar

se preseli

s 1. februarjem

v

Gosposko ulico

hiš. št. 4

poleg „Monta“

(prej pisarna dr. Jos. Stanič-a oziroma dr. K. Treo-ta).

Dr Rudolf Gruntar

je otvoril

odvetniško pisarno

v Tolminu.

J. Kopač

odlikovana
svečarna na paro

Gorica - ulica Sv. Antona - Gorica

Priporoča preč. duhovščini, cerkvenim oskrbnikom, p. n. slavnemu občinstvu sveče iz pristnega čebelnega voska kg. à K 4.90. Za pristnost jamčim z K 2000. Sveče za pogrebe, za bož. drevesa, voščenez vitke in med najfinjše vrste po jako nizki ceni.

Najbolje stiskalnice za vino

in za MASLINE so stiskalnice „ERCOLE“ najnovejšega in izvrstnega sestava s pristojem za dvostruki in trajni pritisk; za jamčena največa izraba, večja od vseh drugih stiskalnic; najboljše automatične škropilnice za trte patent.

„SYPHONIA“ koje delajo same, brez obračaja.

Mlini za grozdje, vočje in masline. Robkalnice z mastilom za grozdje. Plugi za vinograde, sušnice za vočje, kakor tudi za vse proizvode rastlinske, živalske in rudne. Hydraulične stiskalnice, stiskalnice za seno, slamo itd. za ročno delo. Mlatilo za pšenico, čistilo za žito, pr. birolo mečkalo za krmo in mlini za brašno, ročni in razne velikosti, plugi, ter vseh drugih gospodarskih strojev.

Izdelujejo in popravljajo v jamstvom kot posebnost najnovejše, izborne, obistinite, pripoznato najboljše in odlikovane tvrdka

PH. MAYFARTH IN DR.

gospodarskih in vinarskih strojev. na Dunaju, Taborstrasse šte. 71.

Odlikovani v vseh državah sveta z več kot 530 zlatih, srebrnih in počastnih kolajn. Iustrovani ceniki in mnogobrojna izpričevala pohvalna. Prekupei in zastopniki dobrodošli.

Sprejema

hranilne vloge

katere obrestuje po 4 1/2% polumesečno; nevzdignene obrestipripišuje konec leta k glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Pisrojila

uđom na osebni kredit po 6% in na vključbo po 5 1/2%

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštno hranilnični konto N. 851.292.

Sprejema

nove člane

z glavnimi in opravnimi deleži. Glavni deleži po 200 K, opravniki po 2 K. Otvarja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

vsak dan od 8. ure zjutraj pa do 1. ure popoldne.